

مُتَّحِبٌ تَفْسِيرٌ تَجَدِيدٌ نَظَرٌ شَدِيدٌ حَاجِبٌ أَقَايِ مَحْمَدِيٍّ الطَّيِّبِ قَشْرَبِيٍّ

سوره اعراف

هیچ خدائی جز او نیست که افزنده میکند و میسراند (یعنی جان بخشی جان ستانی پرست خداست نه پرست عبودیت)
 پس ای مردم بخدا ایمان آرید و بر بول او بنویسید (یعنی که از هیچکس جز خدا تعلیم گرفته) آن بنویسید که پس بخدا و سخنان او گرد
 شهادت بپردازد و سودا بدایت یابد (۱۵۱) حاجتی از قوم موسی بدین معنی بدایت خسته بان دین با هم کرد و در معنی فرمود
 هم بدین اسلام و قرآن دعوت میکنند (۱۵۲) (قوم موسی را) به دوازده بسط مشعب کردیم که هر بسطی طایفه
 باشد و چون است موسی در آن بیابان بی آب از اواب طلبیدند که از خطش نجات یابند موسی وحی کرد
 که عسای خود را بر سنگ زن (چون زن) دوازده چشمه آب از آن جاریشد که هر چشمه یک طایفه مخصوص شد
 و هر قبیله آبش خورد و داد آنستند (این معجزه بود که موسی که هست شد و یکی دیگر آنکه) باز بر سر آنها سایه افکندیم و نور برآی
 و روزی آنها من و سلوی (مترغ و بگین) فرستادیم (تا تقدیر کنند) و از قوت لذیذ و پاکیزه گشتی که روزیشان کردیم
 (گفتیم) تناول کنید (و از حکم خدا تجاوز نکنید و بخلی ظلم و ستم روا دارید) نشینید و سگر نشیند و آنها نه بر آب بلکه بر خوشبختی
 کردند (۱۶۰) و چون بقوم موسی آمدند که در پیشتر بیت المقدس مسکن کنید و از هر چه خواهید از طعامهای آنجا
 کنید و بر این درجواضع سجده در آید و در روزها بگوئید که پروردگارا گمانان ما را بریز از ظلم و خطای ما در گذریم
 نیکی کار ما را از خون احسان میکنیم (۱۶۱) آنجا استکاران برخلاف آنچه بدانها دستور داده شد و فکر کردند که بفر
 مخالفت و تمکاری بر آنها از آسمان ملامتی سخت فرود آوردیم (۱۶۲) و ای رسول بی شریک از تقیریه در مسائل دینا بود
 ایله دین (باز پرس که از حکم تعطیل شنبه چرا تجاوز کرد و در آنجا که برای امتحان بر نوشته ایمان در مشاجه پریشان دریا
 پدیدار شده و غیر آن روز اصلا پدید نیامدند پیشگفته ما از ابراهیل فسق و منافقانی از ایشان کردیم (۱۶۳) و چون

سُورَةُ اَعْرَافٍ

(صد و هفده هجین در تهاثری کرد) جمعی از آن گروه گفتند چرا تو میرا که از جانب خدا بھلاک یا عذاب سخت محکومند
 (با آنکه می ارثست) موعظه میکنید؟ انصحاں گفتند ما معذرت (تا تمام محبت است) از جانب پروردگار داریم
 شاید از کند و قوی بپسینند (آنچون هر چه آنها کرده اند) در آن غفلت زینند (در موعظه انصحاں نشینند) ما هم تحت
 که نصیحت میکنید و علم از کار برین مینوروز خجاست بخشدیم اما که ظلم و سنگاری که در بختیغشسان بدترین جنب گرفتار کردیم
 (۱۶۵) آنگاه که کسی را بگریز کرده است و آنچه مخرج بود برگشت شدند (ما هم آنها را سحر کردیم) و گفتیم سحر بفرزید شوید که بس دور و بارانند
 از رحمت خدا باشد (۱۶۶) و هنگام امر برافزید خدای تو بر این قرار گرفت که تا روز قیامت که سیر العیوبت خداست
 بر آنها بخیزد که پروردگار از زمانه که در کفر کرده است کاران) و بخل بسیار بخشیده و مهربانست (۱۶۷) و بی اشتیاق در روزی برین
 بشری شتغری یافتیم بعضی از آنها صیاح دور و در بی خلاف آن (خیانت پیشه اند) و آنها را بخواهید و بدینها چون فقر و غنا
 و جزو دانی و نج و آسایش جنگت صلح بیازرودیم باشد که حکم حق) باز کرد (۱۶۸) پس از آنکه پیشینیان در کشتند اصلا
 و بارانها نشان که داشت کتاب آسمانی شدند (خدا و آخرت را فراموش کرده) متعاسبت فیما را گرفتند (و هر که
 کردند) گفتند: یا بخشدیم و خودیم و چنانکه آن آل از آن متعاس و دنیا که یافتند باز (از هر راه حرام و خیانت) بیایدند عرض از
 برگریز یا از آن میان کتاب آسمانی گرفته شد که بجز آن حرف حق و سخن راست نسبت دهند و آنچه در کتابست درین
 عمل کنند؟ و بدانید که منزل ادبی آخرت نیستی برای مردم بر پر کار بی سیر (از متعاس فانی بیار است) (۱۶۹) آنکه در منزل
 بکتاب آسمانی شدند و نماز یاد (و آنها سرخون عمل آوده آنچه) که ما هر روز از رضای خود ایم گذشت (۱۷۰) یاد آید در آن هنگام نشان
 که طرد ما شد بر بارانها بفرزاد آنها بخیریم که پذیرا شدند بر آنها فرود آید و او را هر کردیم دستور تورات که بشا ابد با قوت بیان و عیبند

سُورَةُ الْاِنْفِرَاتِ

فَالِكُفْرَانِهِمْ لِيُعَذِّبَهُمُ اللَّهُ وَيَسُدَّ عَنْهُمْ سُبُلَهُمْ
 وَأَتَى مَعَهُمْ رُسُلُهُمْ يَكْفُرُونَ ﴿١٦٤﴾ فَلَمَّا سَوَّاهُمْ
 وَجَاهَهُمْ لِيُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَأُحْزِنَهُمْ لَمَّا جَاءَهُمُ
 الْحَرْبُ يَفْتِنَهُمْ وَإِنْ يُبَدِّلُ خَطًّا قَدْ غَوَّاهُمْ
 وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ وَكُنَّا لَكَ
 خَلْفًا مِنْ قَدَمٍ قَبْلَ ذَلِكَ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِتَّقَوْا
 لَاصْبَحَ مِنْكُمْ كُفْرَانٌ عَظِيمٌ ﴿١٦٥﴾ وَاتَّخَذُوا
 ذُرَىٰ عُثْمَانَ بِهَيْمَانَ تَتَّخِبُونَ وَيُكْفُرُونَ
 بِالْقُرْآنِ كَكُفْرَانِ الْيَهُودِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَىٰ
 كَيْدِهِمْ لِيُحْضِرَهُمْ لِيُجِزَّهُمْ فِي عَذَابِهِ
 وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَائِيلَ
 وَكُنَّا لَكَ خَلْفًا مِنْ قَدَمٍ قَبْلَ ذَلِكَ
 وَلَوْ أَنَّهُمْ إِتَّقَوْا لَاصْبَحَ مِنْكُمْ كُفْرَانٌ
 عَظِيمٌ ﴿١٦٦﴾ وَاتَّخَذُوا ذُرَىٰ عُثْمَانَ
 بِهَيْمَانَ تَتَّخِبُونَ وَيُكْفُرُونَ بِالْقُرْآنِ
 كَكُفْرَانِ الْيَهُودِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَىٰ كَيْدِهِمْ
 لِيُحْضِرَهُمْ لِيُجِزَّهُمْ فِي عَذَابِهِ

سُورَةُ اَعْرَافٍ

و آنچه در آن مذکور است متذکر باشید که پویش کار شوید (۱۷۱) و (در ایسول) یا یاد آور میخامی که خدای تو از پشت فرزندان آدم
 ذریه آنها را برگزید آنها را بر خود گواه ساخت که من پروردگار شما هستم؟ هرگز نقتند: بی با خدائی تو گواهی دیم زبانی شکرستند
 مراد ظهور ارواح فرزندان آدم است متذکرند در عالم زوج و گواهی آنها بر تو بخورد و شود و بر خود خدا در با نیت او در عالم ملک و ملکوت که بگو
 در روز قیامت یعنی روز قیام حقایق زوال و اتمام و اغراض دنیا گویند از آن واقعه در قیامت باز معرفت بکفایتی خدا، غافل بود
 (۱۷۲) یا آنکه نگویید که چون مختصر آمدن ما بدین شرکت بودند و ما هم فرزندان بعد از آنها بودیم پس بر روی میدان خود کردیم باطل شریعت باطل
 باطل را به بلاکت خواری رسانید (۱۷۳) و دیگرگونه ما آیات خود را تفصیل میدیم باشد که انصافت به جهالت راه باطل خدا بر حق
 و معرفت و طاعت حق با بگردند (۱۷۴) و (در ایسول) بخوان بر پروردگارم (در قوم بود) حکایت آنکس از اهلوم باخبر که آیات خود را
 به چلا کردیم آن آیات بصیانت هر چه بد خدا که شیطان او را تعقیب کرد و او را گرانان عالم کردید (۱۷۵) و اگر با نیت خود خود بخوان
 بان آیات او را نیت مقام میخندیم لکن در زمین فرودماند و پرده هوای نفس کرده دید نه صورت مثل او بچهارت حال او بسگی با نیت کرد
 او را تعقیب کنی و با او را بحال خود را گذاری جو عزربان کند و می خنک کنی که از روی علم پس از اقامت حجت بر او ای نفس میل کند از
 نشت خویش در عذاب شقاوتست) ایسول نیت مثل بر روی که آیات خدا را بعد از علم بان تذبیب کرده چه حکایات
 (که برای نجات خود) بگردد (۱۷۶) مثل حال کردی که عباد و بجز آیات را تذبیب کرد در بسیار موضع بدی مثل خورد و آنها را در نیت
 بلکه بخویش نتم میکنند (۱۷۷) هر که را خدا هدایت فرمود هم او است که هدایت یافته و آنها نمیکند او را کند هم آنسان یا نیکاران عالمند
 (۱۷۸) و حقا بسیاری از جن و انس ابرای هم انگذرویم در که آنها به سره خیا و جرم طردی احوال نشت و بکار و حقا فراموش کردیم که
 آنها را در آنها شست بی دراک معرفت چشمانی بی نور و بصیرت که گشائی باشوائی حقیقت آنها اند چار یا نیکبسی بر سر زود زود آوارگ

سُورَةُ الْاِنْفِرَاتِ

بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧١﴾ وَاِذَا خَرَبْتَ مِنْ بَنِي
 اٰدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَاَشْهَدَهُمْ عَلٰى اَنْفُسِهِمْ اَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ
 فَاُولٰٓئِكَ شَهِدْنَا اَنْ تَقُولُوْا اَبُوْمُ الْقَيْمَةِ اِنَّا كَاغِبٌ عَنْ هٰذَا غٰفِلِيْنَ ﴿١٧٢﴾
 اَوْ تَقُولُوْا اِنَّمَا اَشْرَكَ اٰبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ
 اَفَنُهَلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُوْنَ ﴿١٧٣﴾ وَكَذٰلِكَ نَفْصِلُ الْاٰبَاتِ وَالْعَمَامِ
 يَرْجِعُوْنَ ﴿١٧٤﴾ وَاَنْتَ عَلِيْمٌ بِمَنْ نَبَا الَّذِي اٰتَيْنَاهُ اٰيٰتِنَا فَا تَلَخَ مِنْهَا فَاتٍ بَعَثَهُ
 الشَّيْطٰنُ فَمَكَانٍ مِنَ الْعَاوِيْنَ ﴿١٧٥﴾ وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ
 اَخْلَدَ اِلَى الْاَرْضِ وَاَتَّبَعَهُ هَوٰهُ فَمَشَاهُ كَمَثَلِ الْكَلْبِ اِنْ يَّجُلْ
 عَلَيْهِ يَلْهَثْ اَوْ تَسْرِكُهُ يَلْهَثُ ذٰلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا
 بِآيٰتِنَا فَاقْصِرْ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُوْنَ ﴿١٧٦﴾ سَاَءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِيْنَ
 كَذَّبُوْا بِآيٰتِنَا وَاَنْفُسُهُمْ كَانُوْا بِظُلُوْمٍ ﴿١٧٧﴾ مَنْ يَهْدِيْ اللّٰهُ فَهُوَ
 الْمُهْتَدٰى وَمَنْ يُّضِلِلْ فَلَا تَلْبَسْ لَهُمُ الْخٰسِرِيْنَ ﴿١٧٨﴾ وَلَقَدْ ذَرٰرْنَا
 لِيُجَهِّمَنَّ كَيْفَ مِنْ اَلْبَحْرِ وَالْاَرْضِ لَمْ يَلْبَسْ لَهَا يَفْقَهُوْنَ بِهَا وَلَمْ
 يَخْبَرُوْنَ لَيْسَ لَهَا اٰذَانٌ لَّا يَسْمَعُوْنَ بِهَا اُولٰٓئِكَ كَالْاَنْفٰثِ

سُورَةُ اَعْرَافٍ

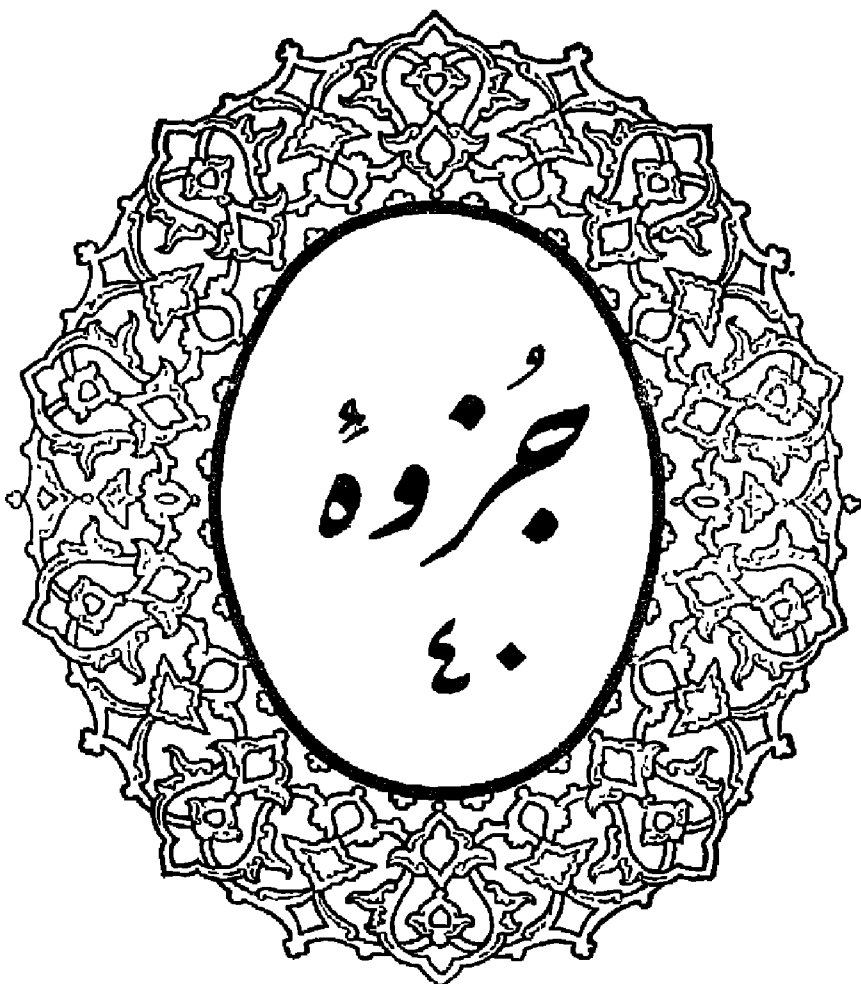
آنها همان مردی هستند که از خدا در روز قیامت عاقبت کار خود میبازیند (۱۷۹) خدا راست است و هر چه میگوید آنرا
 خدا را بخوانند و آنکه در جاهای دیگر و عجاوین خود و گذارید که بزودی بگردانید ایشان بخارات خوانند (۱۸۰) از خلقی که آفریده ام
 نجاتی بدایت میبندد و باطل همیشه با بزرگترند در تعارض میشدند که مراد از پیغمبر پیشایان بن ائمه معصومین علیهم السلام (۱۸۱)
 و آنکه آیات را تکذیب کردند بزودی آنها را عذاب و عاقبت می ننگیم از جانیکه فهم آن نمیکند (در پی خستین گفتند یعنی نماز و سجده و کعبه)
 و مال مغرور و غافل و هواپرست میشوند. این معنی است (۱۸۲) در روزی چند آنها عاقبت و هم در این مهلت تحقیق خود پنداری
 خویش را آشکار کنند که تا مگر و حساب با این شدید با آنها قرار (۱۸۳) اما این مردم فکر کردند که صاحب آنها در روزی که خدا برتری
 آنان فرستاد، در کمال عقل و داناییست و بعضی دیگر مردم جاهل یا مغرض باو نسبت میدهند، مهلا در انبیت او رساننده عقل است :
 (از احوال قیامت) بر بیانی روشن (۱۸۴) آیا فکر نظر و مکتب آسمانها در زمین میکنند و در هر چه خدا آفریده میگردند و با قدرت
 و حکمت خدا عاقبت عالم قیامت بیاد و نامشود و چون اهل و مرگ آنها با باشد که با آنان بسیار نزدیک شود و آنگاه
 بر چه حدی بعد از این (کتاب آسمانی) ایان خواهند داد (۱۸۵) هر که را خدا گمراه خواست بچسب بر نهایی او داند
 و چنین گمراه را خدا و گذارد و در طغیان و سرکشی و هجرت و ضلالت با (۱۸۶) ای رسول! از تو احوال و مساحت قیامت
 است سوال خواهند کرد که چه وقت فرا خواهد رسید پاسخ ده که طایمان نزدیک است من خدا میفهمم کسی بخیر از آن است و با
 ظاهر روشن خواهد کرد آن مساحت (دانش) در آسمانها در زمین بی سنگین و عظیم است نیاید شمارا مگر آنگاه می. باز از زمین
 که گویی تو کائنات بدان آگاهی بگو: علم آسمانست فحشا نزد خداست لکن اکثر مردم بر این تحقیق آگاهی نیستند (۱۸۷) در روزی
 مردم (بگو که من با کتب نفع و ضرر خویش قسم میگیرم که آنچه (خدا) بر من خواسته و اگر من از عیب جز آنچه بوی میدادم آگاه بودم
 خبر نفع خود همیشه میافزودم و بچاه زبان و بیخ نیدیدم من قسم میگیرم که روزی ترساننده بدان و بشارت و سنده که روزی ازاله (۱۸۸)

سُورَةُ الْاِنْفَالِ

بَلْ هُمْ صَدَقُوا وَقَالَتْ لَهُمُ الْمَلَائِكَةُ وَرَسُولُ اللَّهِ اَلَا تَتُوبُونَ ﴿٧٩﴾ وَلِلَّهِ اَلْاَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ
 بِهَا وَذَرُوا الَّذِيْنَ بَلَغُوا فِي اَسْمَائِهِمْ يَسْجُرُونَ مَا كَانُوْا يَعْلَمُوْنَ ﴿٨٠﴾
 وَمِمَّنْ خَلَقْنَا اُنْتَهُ يَهْدُوْنَ بِالْحَقِّ وَيَبْهَدُوْنَ ﴿٨١﴾ وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا
 يَا اَيُّهَا اِنَّا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٨٢﴾ وَاَعْلَىٰ لَهُمُ اِنَّا
 كَيْدِيْ مُبِيْنٌ ﴿٨٣﴾ اَوْ لَمْ يَتَفَكَّرُوْا مَا بَصَّارِهِمْ مِنْ حَيْثُ اِنْ هُوَ اِلَّا
 نَهْدِيْهِمْ مِّبْيَانًا ﴿٨٤﴾ اَوْ لَمْ يَنْظُرُوْا فِيْ مَلَكُوْتِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَمَا خَلَقَ
 اللهُ مِنْ شَيْءٍ وَّانْ عَمِيَ اَنْ يَّكُوْنَ فَمَا قُرْبًا اَجْلُهُمْ فَاِذَا يَحِيْثُ
 بَعَثْنَا بُوْمُرُوْنَ ﴿٨٥﴾ مَنْ يُّضِلِلْ اللهُ فَلَا هَادِيَ لَهُ وَيَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ
 يَعْمَهُوْنَ ﴿٨٦﴾ يَسْئَلُوْنَكَ عَنِ السَّاعَةِ اَيَّانَ مُرْسِمُهَا فَاَنْتَا عَلِمُهَا
 عِنْدَ رَبِّيْ لَا يُجَلِّبُهَا لَوْ فِئَا اِلَّا هُوَ يُفْتَلِكُ فِي السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَا
 نَاتِيْكُمْ بِالْبَغْتَةِ يَسْئَلُوْنَكَ كَاَنْتَ حَسْبُ عِنَّا قُلْ اِنَّمَا عَلِمْتُهَا عِنْدَ
 اللهِ وَلَكِنْ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ ﴿٨٧﴾ قُلْ لَا اَمِيْلُ لِنَفْسِيْ نَفْعًا وَّ
 لَا ضَرًّا اِلَّا مَا سَاءَ اللهُ وَلَوْ كُنْتُ اَعْلَمُ الْغَيْبَ لَا سْتَكْتَرْتُ
 مِنَ الْحَبْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوْءُ اِنْ اَنَا اِلَّا نَذِيْرٌ وَّكَبِيْرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُوْنَ ﴿٨٨﴾

سُورَةُ الْاِكْرَافِ

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا رُجُومًا لِيَسْكُنَ
 إِلَيْهَا فَلَمَّا تَفَثَا حَمَلَتْ خَمَلًا ذَخِيفًا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَثْقَلَتْ دَعَوَا
 اللَّهَ رَبَّهُمَا لَئِنْ آتَيْنَا صَالِحًا لَنُكَفِّرَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٨٩﴾ فَلَمَّا آتَاهُمَا
 صَالِحًا جَعَلْنَا لَهُ شُرَكَاءَ فِيهَا لئِنَّمَا تَعْبُدُوا اللَّهَ تَعَالَى اللَّهُ تَعَالَى لِيُشْرَكَ
 أَيُّ شُرَكَاءَ مَا لَا يُخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿١٩٠﴾ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمْ
 نَصْرًا وَلَا أَنفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩١﴾ وَإِنْ نَدَعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَتَّبِعُوكُمْ
 سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَدَعَوْتُمُوهُمْ أَمْ أَنَسْتُمْ صَامِتُونَ ﴿١٩٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ نَدْعُونَ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادًا أَمْثَلُكُمْ فَأَدْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
 صَادِقِينَ ﴿١٩٣﴾ لَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا آمَهُمْ يَدٌ يَبْطِشُونَ بِهَا آمَهُمْ
 لَهُمْ عَيْنٌ يَبْصُرُونَ بِهَا آمَهُمْ إِنْ يَسْمَعُونَ بِهَا فِئْلًا دَعَا شُرَكَاءَكُمُ
 تَرْكِيدُونَ فَلَإِنْ نَطَرُوا ﴿١٩٤﴾ لَرَأَوْا إِلَهَ رَبِّهِمْ وَالَّذِينَ نَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَجِيبُونَ نَصْرًا
 وَلَا أَنفُسُهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٥﴾ وَإِنْ نَدَعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَتَّبِعُوا وَتَرَاهُمْ
 يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ

اِخْکَر

نشریه و چاپخانه

نشانی مکرانی : تهران - اِخْکَر

نشانی پستی : میدان ژاله خیابان بهرادی تلفن ۳۷۵۸۸